

VIOLÈNCIA DE GÈNERE I GESTIÓ DE LA POR

Tia, jo no entenc en Jordi, em diu unes coses... L'altre dia vaig pel carrer i saludo uns amics que feia temps que no veia. Se'm va posar...!! Que si tenim pressa, que si qui eren aquells... tot ratllat.

I a casa molts cops em mira el mòbil, les converses que faig... No sé, em demana les contrasenyes de tot, em diu que si ens estimem no li haig d'amagar res. Vol estar molt amb mi, però quan vull fer alguna cosa no para de missatges: on estàs? què fas? amb qui parles?

[...]

Ja, però què vols, és la seva manera d'estar amb mi...

Ahir estava a la botiga comprant roba: "ai, aquesta no, que ensenyes massa, a qui més has d'impressionar...?". Al final em vaig quedar la que no m'agradava.

O quan estem amb gent, em fa bromes que em fan sentir malament, com si no servís per res. Tu creus que és normal? Jo ja no ho entenc... no sé, però me l'estimo.

[...]

Sí, però és que a vegades vaig a l'entrenament de rugbi, i em diu que aquest esport no és per mi, que sempre vaig fent coses però que no estic per ell... Al final molts cops no hi he anat per acompanyar-lo, i després em cau el marró.

[...]

Ja sé tia, però a mi m'agrada... A vegades tinc por, perquè se li va la pinça: la setmana passada a casa estava histèric, agafant-me, perquè s'havia fet la il·lusió que soparia amb mi, no vaig pensar en dir que visitava la mare.

És igual tia, ja no sé què pensar, tinc una empanada mental...